

d'una manca de definició. Per creure-ho així, ens hem permès d'establir la següent afirmació: L'agrònom, sigui enginyer, sigui perit, és el facultatiu que coneix d'una manera científica i tècnica la constitució i dinamisme biològic de la màquina animal i la seva explotació racional i econòmica.

Més encara, els Serveis Forestals, organitzats independentment dels Serveis Tècnics d'Agricultura, malgrat concidir en una mateixa Conselleria, són un exemple palès de les notes asseveracions.

IV — Relació entre els Serveis de Ramaderia i Proveïments

La ramaderia, en tenir com a finalitat la producció de carn, llet, ous, pells i llana per al proveïment públic, i les indústries de carn i de la llet en tenir per objecte el transformar aquells productes per a un millor rendiment utilitari, alimentari, conservador i distributiu, es troben estretament vinculades, i a vegades supeditades a l'arbitrarietat de la política de Proveïments.

De res no serviria als Serveis Ramaders de procurar la cria i millora de bestiar, si els Serveis de Proveïments no respectaven aquella obra de selecció i superació ramadera.

D'ací que hom creu necessari d'establir un vincle de connexió que enllaci els Serveis de Proveïments amb els Serveis de Ramaderia. Aquest vincle podria ésser una Assessoria Tècnica Veterinària adscrita a Proveïments o, almenys, l'estructuració d'una acurada reglamentació dels serveis d'aquest Departament delimitant les seves atribucions en la ramaderia.

La Conselleria de Proveïments necessita saber a tothora les disponibilitats de les zones productores i transformadores de la ramaderia; però cal, també, que sàpiga les normes a què ha de subjectar-se per a l'adquisició de bestiar i els seus productes.

La Conselleria de Proveïments hauria de tenir les dades estadístiques: de la producció, industrialització i consum dels efectius ramaders i dels seus productes; de les importacions i exportacions ramaderes i subproductes

industrialitzats; de les cotitzacions nacionals i estrangeres de la ramaderia i llurs derivats; de les dades referents a classificacions i categoritzacions de bestiar, carns, llets i subproductes destinats al consum públic.

Per tal de salvaguardar els llavorers i les femelles de cria i raça per a la conservació i millora de la nostra ramaderia, el Servei de Proveïments actuarà sempre d'acord amb les normes establertes per la Direcció dels Serveis Veterinaris en el que fa referència a l'adquisició de bestiar amb destinació a l'escorxador, per tal de respectar aquells exemplars que han de lliurar-se a la reproducció o a la indústria lletera.

V — Coordinació dels Serveis Veterinaris de Catalunya

Els Serveis Tècnics Veterinaris haurien de tenir una Secció de Ramaderia a la Conselleria d'Agricultura, una Secció Veterinària a la Conselleria de Sanitat, i una Direcció general dels Serveis Veterinaris que actués com un organisme interdepartamental.

Per tal de donar una idea sumariada de les funcions que corresponen tècnicament a cada Secció direm: Els serveis Tècnics de Ramaderia comencen en les remuntes i acaben als escorxadors i vaqueries, ja que en aquests llocs hom pot constatar el rendiment i la qualitat dels productes pecuaris. Els Serveis de Sanitat Veterinària comencen als Escorxadors i a les Vaqueries (controlant la salut del bestiar i la salubritat del bestiar i categorització de les carns i de les llets) i tenen fita en els llocs de distribució de tals productes i subproductes. Els Serveis de Proveïments haurien d'arrancar dels escorxadors, de les lleteries i d'altres llocs o Centres de distribució.

Per a portar a terme d'una manera totalitària l'organització i endagament dels Serveis Veterinaris seria convenient que els Consellers de Sanitat, Agricultura, Economia i Proveïments es possessin prèviament d'acord.

El principi d'aquest acord podria ésser el reconeixement de la Llei de Bases de les Corts Constituents (4 de desembre 1931), amb la qual cosa fou creada la Direcció General de Ramaderia i Indústries Pecuàries a Espanya.

